

relle velfærdsøkonomiske udvikling, såfremt der etableres bedre erhvervsmæssige rammebetingelser for sektorens aktivitet.«

Dér er det, jeg vil spørge: Hvordan kan det være, at ministeren nu inddrager velfærdsmæssige betragtninger? Er det noget nyt? Er ikke alle erhverv med til, hvis det giver lidt overskud, at forbedre velfærden? Er det en opgave for byggesektoren at arbejde for velfærden? Eller er byggesektorens og Boligministeriets opgave, som det blev sagt så udmærket, at få bedre og billigere boliger?

Jeg efterlyser altså en forklaring på, hvorfor man blander velfærdsmæssige forbedringer og velfærdsmæssige hensyn ind i en byggedebat, et spørgsmål om byggeriets vilkår i Danmark. Det har forbavset mig noget, men det kan jeg måske få boligministeren til at forklare.

(Kort bemærkning).

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Ja, og det gør jeg med glæde. Det er jo ikke mere end godt og vel et års tid siden, at den danske regering og danske parlamentarikere deltog i Habitat II. Habitat II beskæftiger sig med boliger, uanset hvor man er i verden, og det er jo en ret til bolig, som bliver slået fast i denne Istanbuldeklaration, som bl.a. også fru Jonna Grønver var med til og deltog i med stor aktiv interesse. Dér er det altså også klart slået fast, at retten til en god bolig er en del af vores velfærd. Jeg synes faktisk, at det er så indlysende, at adgangen til en god bolig og det, at vi har den mangfoldighed af botilbud, som vi kan se på markedet, faktisk er en væsentlig forudsætning for vores velfærd. Så enkelt er det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 62: Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Nedlæggelse af boliger).

Af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL). (Fremsat 7/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Indledningsvis vil jeg gerne bemærke, at jeg ud fra en overordnet vurdering principielt har stor forståelse for de synspunkter, som er baggrunden for det stillede forslag. Jeg er helt enig i, at nedlæggelse af boliger så vidt muligt bør undgås, og netop derfor mener jeg, at det er vigtigt at få et større kendskab til den faktiske brug af bestemmelsen.

Sådanne oplysninger findes desværre ikke i dag, men jeg kan oplyse, at jeg i forlængelse af en henvendelse fra boligborgmesteren i København og et spørgsmål rejst her i Folketingets Boligudvalg netop er i færd med at indhente oplysninger om de enkelte ministeriers brug af bestemmelsen. Når disse oplysninger er indsamlet, har vi mulighed for at vurdere problemets omfang og på baggrund af denne vurdering forholde os til eventuelle løsningsmuligheder.

Efter min opfattelse er problemet måske ikke helt så enkelt, som det her er lagt frem. Problemet er tilsyneladende et københavnerproblem, og blandt de traditionelle hovedstadsopgaver hører efter min opfattelse i et eller andet omfang også det at huse offentlige myndigheder. Jeg vil f.eks. ikke afvise, at der vil kunne opstå et relevant behov for enkelte myndigheder for at kunne udvide eksisterende lokaliteter. Noget sådan bør kunne tilgodeses inden for rammerne af det overordnede hensyn om at undgå at reducere antallet af beboelseslejligheder i den private boligmasse.

Jeg har tidligere meldt ud, at jeg vil fremsætte forslag til ny lejelovgivning, og som et led i dette arbejde indgår udskillelse af de offentlige regler i en særlig lov. Det er derfor min opfattelse, at overvejelser om en eventuel ophævelse af denne regel bør indgå i denne sammenhæng, ikke mindst i lyset af at der på det tidspunkt foreligger oplysninger, som vil kunne belyse problemets omfang og dermed vil kunne anvendes i forbindelse med løsningsovervejelser.

På denne baggrund skal jeg derfor anbefale, at behandlingen af dette forslag indgår som et led i de pågående overvejelser om en ny lejelovgivning. Regeringen kan derfor ikke støtte det fremsatte forslag.